



עזון תורני שכוחי אֵלֵינוּ שֶׁל תְּנִידוֹ

בעזרה"ת

גליון 665

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו



פרשת השבוע
פרשת מטות

"איש כי ידור נדר לה, או השבע שבועה לאסור איסור על נפשו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה"

פנתח האהל



פרשתינו פותחת בדיני נדרים. השבועות והנדרים הם מההלכות החמורות ביותר, ודווקא בהם יש פירצה נוראה. יש כאלו שעל כל דבר, קטן כגדול, בכל ויכוח ושיחה, ניתן לשמוע מפיהם: "בחיי שכך היה". או- חמור ונורא לעין ערוך "בחיי ה'!!". וכמה נורא החטא, כמה איום העונש, הרחמן ישמור ויגן: בעוון נדרים, בניו של אדם מתים כשהם קטנים", בר מינו, והאשה נענשת, רחמנא ליצלן. "בעוון שבועת שווא, ושבועת שקר, חיה רעה מתרבה, והבהמות מתות, ובני אדם מתמעטים והדרכים שוממות". רבותינו מסרו לנו, שהשטן ממקד את כל המאמצים כדי להחטיא את האדם בחטאים כאלו שהעונש עליהם נורא ואיום. וזוהי דוגמא לכך. מי יודע כמה צרות המיטו השבועות והנדרים שנפלטים בקלות שכזו.

ועוד דבר, רבים האנשים הפרוצים בנדרים- עולים לתורה ונודרים, מבטיחים תרומות לצדקה, להחזקת בית הכנסת ולימודי תורה. או מצויים באיזו צרה, רחמנא ליצלן, ונודרים שאם ה' יעזור ויושיעם יעשו כך וכך, או יתרמו כך וכך- ובבא השעה מסיחים דעתם, שוכחים מהעניין. ואינם משערים כמה חמור עניין עוון נדרים! אינם יודעים שהמלך שלמה, החכם מכל אדם, הזהירנו: "אל תתן את פיך להחטיא את בשרך, למה יקצוף האלוקים על קולך וחיבל את מעשה ידיך". ואמרו: "בעוון נדרים, בניו של אדם מתים", רחמנא ליצלן. יש למהר לשלם את הנדר. הגמרא מספרת, שעלה ר' יהושע בן לוי לגן עדן בחייו, וביקש להישאר שם ולא למות בידי מלאך המוות. וענו לו, שאם שמר כל מוצא פיו שיהיה קודש לה', וקיים את כל דיבוריו, ולא הוצרך מעולם אפילו ל"התרת נדרים"- יסכימו לבקשתו.

אמר על כך רבנו חיים ויטאל זצ"ל בספרו "עץ הדעת טוב", שזהו שנאמר כאן: "לא יחל דברו", מי שדיבוריו אינם חולין- הרי "כל היוצא מפיו יעשה", הקדוש ברוך הוא עושה וממלא כל בקשותיו!

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

רבים מאתנו לא פעם באמצע שיחת טלפון מקבלים שיחה ממתנה, אנו עונים לרגע חטוף ואומרים למתקשר את המשפט המפורסם "אני כבר חוזר אלייך" השיחה מסתיימת עובר חצי שעה, שעה, שעתיים ואפילו יום שלם ואנו לא חוזרים, לא פעם אנו נזקקים למידע מסוים אצל חבר, אנו מתקשרים ומבקשים את עזרתו ואז מגיע המשפט הידוע "אני בודק וחוזר אלייך" יש כאלו שאכן חוזרים, אבל הרבה פעמים לא. פשוט אין שום טלפון ממנו. כך גם שאתה יוצא לאסוף חבר מהבית ומתקשר אליו ליידעו על בואך "תחכה למטה" אתה צועק לפומית... אבל במציאות אתה יכול להמתין עשר דקות מרוטות עצבים תחת הסיסמא "עכשיו אני יורד".

התורה פונה אל האדם ואומרת "לא יחל דברו". אל תעשה צחוק מדבריך אל תחלל את מה שאמרת "חילולי" משמעותו כמו חול שאין לו ערך עצמי, כך גם לדברים שלך אין שום ערך אם אתה לא עומד מאחוריהם. מצווה התורה להיפך "ככל היוצא מפיו יעשה" אם אמרת עלייך לקיים ויהי מה. זה המסר כלפינו מפרשת השבוע, לדעת שהדיבור שלנו מחייב אותנו, אם נעמוד בדברנו אזי אנו נהפכים לאנשים יותר הוגנים וישרים בעיני עצמנו וממילא בעיני הסובב אותנו, ובתוך כך יהיה למילים שלנו כח השפעה על הפרט והכלל.

שיעור טעמי המקרא ודקדוק חר' שאול סאלם
ביכ"ס "היכל יצחק דוד" כל שבת בשעה 15:00

אמרי השבת
הזקת נרות
מוצאי שבת
8:25
7:22
לשכחור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה
ל"ת: 8:57

אֵהָלֵה הַהֵלֵלָה

במענה למכתב שכתב בחור אחד שבינה תלמיד חכם ושואל את הרב, איך יכול לתקן? כותב לו הרב שיק זצ"ל תשובה וזה תוכן דבריו: הקדוש ברוך הוא מקפיד על ביזוי תלמיד חכם, וענוש יענש בעונש גדול. אל תיקח את כל זה בקלות, כי הקדוש ברוך הוא מאד מאד מקפיד על בזיון תלמיד חכם יותר מבזיונו, כמאמרם ז"ל תנחומא תולדות על הפסוק (מלכים א' י"ג ד) "ויהי כשמוע המלך את דבר איש האלקים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להשיבה אליו" – כשהיה עומד ומקטיר לעכו"ם לא יבשה ידו, וכיון שפשט אותה כנגד הנביא – יבשה, מכאן אתה למד שחס הקדוש ברוך הוא על כבוד אותו צדיק יותר מכבודו. אמר לו מה אתה סבור שידך ברשותך? וכו', עיין שם.

הקדוש ברוך הוא יערה רוח טהרה על נשמות ישראל, וישמרו מאד בכבודם של צדיקים ותלמידי חכמים אמיתיים הדבוקים בו יתברך, כי המבזה תלמידי חכמים וצדיקים אין לו תקנה ותרופה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קיט): אמר רבי יהודה: לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה תלמידי חכמים, שנאמר: "ויהיו מלעבים במלאכי האלקים ובזוים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו עד לאין מרפא". מאי "עד לאין מרפא"? אמר רב יהודה אמר רב: כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו; ולכן ראה תיכף ומיד לטרוח בכל מיני טרחות שרק תצטרך ותבקש סליחה ומחילה מהצדיק הזה, ומהיום והלאה תזהר בזה. ואני מוכרח להגיד לך שזה שייך בכל צדיק ותלמיד חכם – מי שמחרף ומבזה אותו ומיקל בכבודו. וכו' וכו', אין לו שום תקנה עד שיבקש ממנו סליחה ומחילה, ובמה שקילקל הוא מוכרח לתקן, ואחרת אין לו מחילה עולמית, ויהיה מקולל לדורי דורות וכו', וזה יפגע בילדיו ובנכדיו ובניניו וכו' וכו'.

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"איש כי ידור נדר לה' או השבע שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה"

בספר "ברכי נפשי" מסופר, ר' מנחם הלוי שטיינברג בעל ה"מחזה אברהם" ישב פעם בדין תורה, והורה לבעל דין שהוא מחוייב להישבע. קם האיש והתכוון להישבע מיד. פנה אליו אב בית הדין ואמר לו, לפני שתישבע, אני רוצה לספר לך סיפור על בעל ה"נתיבות המשפט". כידוע, חוץ מגאונותו, היה גם עניו גדול מאוד, הוא היה נוהג להתלבש בבגדים פשוטים כדי שלא יכירוהו, וכשהוצרך לנסוע בדרכים, לבש בגדים עוד יותר פשוטים. פעם נסע בעגלה לוורשא עם אנשים נוספים, לפתע צעק אחד הנוסעים שגנבו לו חבילת שטרי כסף שהחזיק בכיסו, היה זה סכום כסף גדול מאוד. הנתיות המשיך ללמוד ולא שמע כלל מהמתרחש סביבו. לפתע הצביע הנוסע על הגאון, ואמר שהוא הגנב, וגם נתן כמה "סימנים", כמו למשל שישב בשקט ועוד כמה סימנים. חלק מהנוסעים גם הצטרפו להשערה זו. כשהגיעו לוורשא, הזמין הנוסע את בעל הנתיות לדין תורה אצל אחד מרבני העיר. לדיון הגיעו גם חלק מנוסעי העגלה שרצו לראות איך יפול דבר. הרב התחיל לחקור את ה"נתיבות", בלי שהוא יידע בכלל מי הוא, ולאחר שהנתיות הכחיש, חייב אותו בשבועה. הנתיות שמע שהוא מחוייב שבועה, אמר שהוא לא מוכן להישבע ומוכן לשלם חצי מהסכום. לאחר שהתובע לא הסכים, הוא העלה את המחיר לתשעת אלפים חמש מאות רובל, וכשראה שגם זה הוא לא מוכן, אמר ה"נתיבות" שבליט ברירה הוא מוכן להישבע, אבל ביקש מהרב שיתן לו כמה דקות להתכוון לכך. הגאון עמד ליד הקיר, והתחיל להתייפח בבכי, והכין את עצמו למעמד השבועה. כולם ראו שמדובר באיש אלוקים קדוש, עד שלפתע נפל אחד הנוכחים בדיון על הרצפה והתעלף. כשהעירוהו מעלפוננו, החל לצעוק 'אני הגנב', תעזבו את היהודי הקדוש הזה. עכשיו פנה הרב אל ה"נתיבות", ושאל אותו מי אתה. סרב הגאון לענות להזדהות. ציווה עליו הרב בגזרת המרא דאתרא לעשות זאת, ואז אמר, שמי הוא "יעקב לוברבוס". כשהרב שמע את שמו וידע לפני מי הוא עומד, נפלה על הרב פחד ואימה, והוא ביקש מהנתיות ש"ימחל לו", אבל בעל הנתיות אמר לו, אתה נהגת כשורה, ופסק הדין שלך בענין השבועה היה נכון. אחרי שנגעו הרוחות והגנב החזיר את הכסף, פנה המרא דאתרא לבעל ה"נתיבות", ושאל אותו למה היה מוכן לשלם רוב רובו של הכסף, וכשהגיע לתשעת אלפים חמש מאות רובל נעצר ולא רצה לשלם יותר. ענה לו: יש ברשותי חמשת אלפים מזומן, אלפיים נוספים אשיג ע"י מכירת כלי הכסף שלי, אלפיים חמש מאות נוספים אוכל להביא ממכירת הספרים שלי, אבל כשהגעתי לתשעת אלפים חמש מאות והתובע לא היה מוכן גם לסכום זה, ידעתי שיותר מזה לא אוכל להתחייב אלא א"כ אקח הלוואות, ולכן אינני מוכן. כל זה סיפר ה"מחזה אברהם" לבעל הדין שהתחייב להישבע, ואמר לו שלא ישבע מיד, אלא ילמד מהנתיות על ההכנות שיש לעשות לפני שנשבעים. היוצא מהסיפור הנ"ל, האדם צריך לתת כל מה שיש לו על מנת לחסוך את השבועה (ובספר חסידים כתב, שהרבה עיירות נחרבו בעוון שבועת אמת), ועוד, לא לקחת הלוואות בשום פנים ואופן, שלא יהיה בגדר "לוה רשע ולא ישלם"

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

סיפר הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל, סיפור נורא שמעתי מפיו של אדם גדול כמה יש להיזהר בכבוד תלמידי חכמים, אפילו בכוונה טובה ונעלה. הגאון המפורסם רבי יהודה אסאד זצ"ל, בעל מחבר ספר "יהודה יעלה", השאיר אחריו לאחר הסתלקותו הפתאומית כמה בנות שכבר הגיעו לפרקן וטרם נישאו, הדחקות והעוני היו מנת חלקו של רבי יהודה אסאד כל ימי חייו, וכך שוודאי אין כסף כדי להשיא את בנותיו. מיד עם היוודע דבר הפטירה, היתה התעוררות גדולה למצבן של הבנות האומללות, וחמשת חברי וועד הקהילה התכנסו טרם הלוויה וטיכסו עצה, כיצד להשיא את הבנות. במהלך הדיון העלו עצה, כי הואיל והגאון היה בעל הדרת פנים מיוחדת, הרי ברור שאנשים רבים יהיו מעוניינים לקנות את תמונתו מאחר שמעולם לא צולם בחייו, כי התנגד לכך, מיד הלכו חברי הוועד בחשאי הוציאו את גופת הצדיק ממיטתו והלבישוהו בבגדי שבת, השיבוהו על כיסא וצילמוהו, לאחר מכן מכרו את התמונות, ומהכסף שנתקבל עבורן השיאו את הבנות.

וכבר אמרו חז"ל "המבזה ת"ח אין רפואה למכתו", כל חמשת חברי הוועד לא הוציאו את שנתם ר"ל, ומתו באותה שנה. למרות שמטרתם הייתה טובה, ורצו לדאוג לבנותיו, אבל בזיון בכבוד תלמיד חכם זה אש, ומי שמשחק באש – נשרף!

הגה"צ ר' יהודה זרחיה סג"ל זצ"ל, רב דקרית שלום בתל אביב, סיפר דבר נורא שהתרחש אצל כ"ק מרן אדמו"ר הי'ברכת משה' מלעלוב זי"ע. היה זה באחת מנסיעותיו של רבינו למירון לשבת בהעלותך בשנים קדמוניות, עוד בשנות מגוריו הראשונות בתל אביב. הציבור באותה שבת במירון לא היה גדול, רבינו ערך את שולחנותיו הטהורים בתוך מערת רשב"י, והיה שם יהודי חשוב אחד שעשה חוכא ואיטלולא מרבינו וזלזל בכבודו. במוצאי שבת נסע אותו יהודי לטבריה, ושם נשכו נחש ארסי ומיד נעשה מצבו מסוכן והיה מוטל בבית חולים במצב קשה. איכשהו הצליח האיש להתקשר ממיטת חוליו אל הגאון ר' יהודה זרחיה וביקש ממנו שירוץ חיש להזכירו עם קוויטל ופדיון אצל כ"ק האדמו"ר הי'אביר יעקב' מסדיגורא זי"ע שהתגורר בתל אביב.

רבי יהודה מיהר למלא את בקשתו ואץ לביתו של הרבי מסדיגורא. להפתעתו הרבה סירב הרבי בתוקף לקרוא את הקוויטל, כשהוא אומר בנימה חמורה: "למה אינו נוהר בכבוד תלמיד חכם"? גם את הפדיון ששלח לא רצה הרה"ק ליטול באמרו 'איני נוטל כסף מבן ישיבה'. הפציר רבי יהודה זרחיה שיואיל הרבי למצער לברכו שיחלים, לכך נעתר הרה"ק וברכו: "שיהיה בריא ויעשה תשובה."

בצאתו מבית הי'אביר יעקב' מיהר רבי יהודה זרחיה לביתו של הרה"ק מבעלזא זי"ע בתל אביב וביקש למסור לו את הקוויטל והפדיון, אך בהגיעו לשם לא היה שייך להיכנס אל הרבי, מסר אפוא את שליחותו אל הגבאי שהיה אז שם, וביקש להודיעו מה היו דבריו של הרבי. כשהכניסו אל הרה"ק מבעלזא את הקוויטל השיב לגבאי במילים אלו: "אמרו לחולה שיקבל על עצמו לכבד תלמידי חכמים"... ממש באותו סגנון שאמר הרה"ק מסדיגורא והיה לפלא. הדברים הועברו לאותו יהודי חולה שקיבל על עצמו להתעורר בעניין זה, ואמנם לאחר מכן נתרפא בדרך נס.

מעשה נוסף סיפר הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל: רבה של פיורא בליטא, בנו החורג של הגאון רבי יוסף לייב בלוך מטלז, סבל רבות מאחד מהאנשים שבעירו. כאשר הבחינה אשתו הרבנית שהדבר עלול לפגוע במרותו כרב המקום, קמה ונסעה לרבי יוסף לייב זצ"ל ושטחה לפניו את מצבו העגום של בעלה. סיפר לה רבי יוסף לייב זצ"ל, כי הכיר ת"ח גדול מאד שחלק על פסקיו של רב אחת הערים והודות לכך גם נהג בו זלזול, עד כי גרם שתיפגם מרותו של הרב בעירו... ונענש בעונש חמור – סופו היה שלא נשאר ממנו שום שריד ופליט, כי כל ילדיו היו ערירים ולא הביאו צאצאים לעולם. המשך רבי יוסף לייב ואמר: חמור ביותר הוא חטאו של מי שמזלזל בכבודו של הרב, וביותר אם גורם שתיפגם מרותו, ולכן אל נא תדאגי... כשהגיעה הרבנית בחזרה לביתה בפיורא, נדהמה לשמוע, כי אותו אדם שהציק כל כך לבעלה הרב, כבר איננו בין החיים!



"מה יש לך?"
מתעניין אחד אצל חברו בתור לקופת חולים בשעת בוקר מוקדמת.
מים בברך", משיב חברו, וכדרכו של יהודי טוב חוקר: "ולך?" "עודף סוכר", משיב הראשון.
"מצויך", פוסק איש שיחו, "בוא נחפש את ההוא עם הקפה".
מספרים על אדם שבא לבבא ואמר לו: "תן לי ברכה".
אמר לו: "זה יעלה לך 450 ₪". שאל אותו: "ולמה הכהנים בברכת כהנים בבית הכנסת- מברכים אותנו בחינם"?
אמר לו הבבא: "מה נגיד לך, בגלל זה הם הולכים יחפים..."

אמר רב יהודה אמר רב: "כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו."
(שבת קי"ט)

קצת מאתנו

המוח עובד קשה מדי, הלב דופק בפחד לפני ואחרי כל פעם. אי אפשר להמשיך ככה. ובשביל מה? בסך הכל בעבור רובלים בודדים. הגנב של העיירה התהלך קמוט מצח, נמאס לו מחיים שכאלה. הוא רוצה לעשות "מכה", משהו מוצלח של פעם בחיים ואחר כך לפרוש לפנסיה ולהזדקן בכבוד. לפתע הבריק רעיון בתודעתו: הרב!

תושבי העיר אינם משופעים כל כך בממון כדי שיהיה להם מה להפקיד בבנק, אבל כל אחד מהם חוסך לעת דודים בה יחתן אחד מצאצאיו. כולם מפחדים מגנבים וכולם סומכים על הרב. ביתו של הרב זה המיקום המושלם בשבילו. הפך הגנב שוב ושוב בדעתו והחליט שהזמן המתאים ביותר לביצוע תוכניתו, הוא ליל שבת קודש, בשעה שאנשים מתלבטים אם לקרוא לה שעת לילה מאוחרת או שעת לפנות בוקר מוקדמת. הבטן כבדה ממאכלי השבת שכמותם לא רגילים לאכול בחול והשינה עמוקה, התנור נכבה - קרקעיתו כבר לא תהיה חמה - ואפשר לטפס על הגג ולהשתלשל לבית בשקט מוחלט דרך הארובה. הגיע ובא ליל שבת קודש שבו תכנן הגנב להיכנס אל ביתו של הרב, הוא עמד על שפת הגג והבין שאם ייכנס בבגדיו אל הארובה, הדבר יצבע אותו למחרת בגוון שלילי ושחור למדי. בהברקה של רגע החליט להוריד את בגדיו. כולם. השתלשל בשקט מוחלט דרך חבל שהתקין מבעוד יום אל הארובה הספוגה כולה פיח שריפה שחור. רב העיירה נמנה על תלמידי החכמים הבקיאים בספרי קבלה. בליל שבת - הזמן המוכשר ביותר לעסוק בתורת הסוד בקדושה ובלי הפרעות - היה הרב מוותר על שינה ויושב להגות בתורת הנסתר. באותו ליל שבת ישב הרב ולמד ענייני נשמות שיוורדות לעולם הזה בגופן ודמותן כבחייהן אל צדיקי הדור ומבקשות מהם תיקון לעוונן. עוד הרב מהמהם בשקט בלימודו והנה מן התנור יוצאת דמות ללא בגדים, מכוסה כולה בפיח שחור מכף רגל ועד ראש, כאילו יצאה זה עתה מגיהנום של מעלה. לפני שהספיק הרב לפנות לנשמה זו שבאה אליו בלי התראה לבקש תיקון, נחרד הגנב מהרב שנראה כאילו לעולם אינו הולך לישון ושאל: "רבי רבי, איך יוצאים מפה? איך יוצאים מפה?". "במקום לשאול איך יוצאים מפה", השיב הרב, "אולי כדאי היה שתחשוב קודם איך נכנסת לפה..."

פרשתנו נפתחת בלימוד מיוחד שנמסר לראשי המטות: "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור... לימדם איך עושים הפרת נדרים, שהפרת נדרים ביחיד מומחה".

הרה"ק רבי אברהם מסוכטשוב, בעל ה"אבני נזר", משתאה: הפרת נדרים?! קודם כל יש ללמד מהו נדר, על מה הוא חל, מי יכול לנדור ובאיזה מצב, ורק לאחר מכן אפשר לגשת לשלב הבא - התרת הנדר.

מדוע מלמדת התורה כבר בפסוק הראשון על הפרת הנדרים טרם שלמדנו נדר מהו? עצה טובה מלמדת התורה: אל לאדם להיכנס למצב כלשהו בלי שידע לפני שנכנס כיצד הוא יכול לצאת ממנו. יש לתכנן היטב את הפעולות ואת המטרה. יש ללמוד את "הפרת הנדרים" לפני ה"נדר".

ברכה והצלחה ובריאות איתנה
אסף בן אשר ומשפחתו הי"ו
 דוד אשר בן איבון ומשפחתו הי"ו

לרפואה שלימה
 סעיד אשר בן לאה הי"ו
 אורה בת סניורה הי"ו

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
 לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
טוביה שרבי בן נזימה ומשפחתו הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפחתו הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפחתו הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
 מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
 בביכנ"ס **אור אבנר**
 רח' **משה דיין** קרית הסביונים **יהוד**
מנחה - בשעה 19:20

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
 רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית 6:30
מנחה וערבית (סמוכות) 19:20
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
 יום א' - הרב **שמשון פוקס שליט"א**
 יום ב' - הרב **הגאון אברהם הכהן שליט"א**
 יום ג' - הרב **רפאל עגיב שליט"א**
 יום ד' - הרב **בן יאבו שליט"א**
 יום ה' - הרב **שלום אטלן שליט"א**

בית הכנסת "עולי בבל"
 ע"ש הרב **יוסף חיים זצ"ל**
שחרית - 5:20 נץ
מנין ב' - 7:30
מנחה ערבית - 19:20
שיעורי תורה מידי יום
שעה לפני מנחה
 יום א' ב' ה'
 רב בית הכנסת
 הרב **יהונתן אמדדי שליט"א**
יום ג'
 הרב **שמשון פוקס שליט"א**
יום ד'
 הרב **נאור דרשני שליט"א**
יום ה' -
 הרב **רפאל עגיב שליט"א**
בשעה 20:00
"יש קונה עולמו בשעה אחת"
שימו לב <<<<

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00